

پژوهشکده زیست-پزشکی خلیج فارس

مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی پزشکی

مرکز تحقیقات طب گرمسیری و عفونی خلیج فارس

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

سال دوازدهم، شماره ۳، صفحه ۲۳۷ - ۲۳۱ (زمستان ۱۳۸۸)

فرآورده‌های زیستی فعال ضد سرطان و سیتو توکسیک نرم‌تنان خلیج فارس

ایرج نبی‌بور^{*}، آرزو نجفی^۱، امیر رضا بوالخیر^۱

^۱ مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی خلیج فارس، پژوهشکده زیست پزشکی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

چکیده

زمینه: در دهه گذشته، پژوهش‌های پیش بالینی برای جداسازی و مکانیسم اثر ترکیبات دریایی رشد پرشتابی یافته‌اند و از آنجا که ۶۰ درصد از داروهای مورد استفاده در درمان سرطان، منشاء طبیعی دارند، دور از ذهن نخواهد بود که به دریا همچون گسترده‌ای فراهم برای یافت ترکیبات ضد تومور نظر افکنده شود.

مواد و روش‌ها: تعداد ۶۱۱ گونه نرم‌تن شناسایی شده در سواحل و جزایر خلیج فارس، جهت تاکسونومی و یافت اسامی هم نام در بانک اطلاعاتی نرم‌تنان هند – آرام (OBIS) موردن بررسی قرار گرفتند. سپس اسامی این نرم‌تنان همراه با اسامی هم نام آن‌ها در بانک اطلاعاتی پزشکی کتابخانه ملی کنگره آمریکا (PubMed) جهت یافت فرآورده‌های زیستی آن‌ها جستجو شدند.

یافته‌ها: از ۶۱۱ گونه نرم‌تن خلیج فارس، ۱۷۲ جنس/گونه دارای ترکیبات فعال زیستی بوده که جداسازی و تلخیص مواد ضد سرطان و سیتو توکسیک در ۸ جنس نرم‌تن خلیج فارس گزارش شده بود. این ترکیبات دارای ساختمان پیتیدی، پلی ساکاریدی و گلیکوپروتئینی، آکالولئیدی، سمبرانوئیدی و سربروزیدی بوده و مکانیسم عمل متنوعی مانند القاء آپوپتوز، تخریب ساختمان اسکلتی سلول، اثر بر سیستم ایمنی و منع فعالیت توپوایزومراز I را از خود نشان داده‌اند. تنها ماده فعال ضد سرطان که وارد فاز کارآزمایی بالینی شده است، ماده ضد سرطان اسپیسولوزین است.

نتیجه‌گیری: نرم‌تنان خلیج فارس دارای مواد فعال زیستی ضد سرطان و سیتو توکسیک بوده ولی پژوهش‌های بسیار اندکی بر روی گونه‌های شناسایی شده، انجام شده است و انجام مطالعات گستردۀ تر بر روی گونه‌های بیشتر این نرم‌تنان توصیه می‌شود.

واژگان کلیدی: نرم‌تنان، ضد سرطان، سیتو توکسیک، خلیج فارس، دریایی

دریافت مقاله: ۸۸/۸/۱۱ - پذیرش مقاله: ۸۸/۹/۱۰

* بوشهر، خیابان امام خمینی، پژوهشکده زیست پزشکی خلیج فارس، کد پستی: ۷۵۱۴۷-۶۳۴۴۸

Email :inabipour@gmail.com

مقدمه

سرطان از منابع دریایی، ما شاهد یک شکاف عظیم میان اکتشاف و به کارگیری این ترکیبات در فازهای گوناگون کارآزمایی‌های بالینی هستیم (۳).

تا سال ۲۰۰۹، ۱۳ فرآورده طبیعی دریایی در فاز توسعه بالینی وارد شده‌اند (۴). تنها با گذشت پنج دهه پس از توسعه و ارائه داروهای سایتارابین و ویدارابین که در سال‌های ۱۹۶۹ و ۱۹۷۶ موفق به دریافت تأییدیه اداره دارو و غذا (FDA)^۱ شدند، اتحادیه اروپا و FDA اجازه مصرف داروی ضد تومورال ترابکتین (ET-743) را جهت درمان سرطان تخمدان و سارکوماهای بافت نرم در سال ۲۰۰۷ صادر نمودند (۴).

هر چند که عمدۀ پژوهش‌های داروهای طبیعی با منشاء دریا روی میکروارگانیسم‌ها، جلبک‌ها و بی‌مهرگان دریایی معطوف شده است (۵)، اما نگاه کلان به نرم‌تنان دریایی بیشتر به سوی جداسازی ترکیبات ضد درد بهویژه از سمّ حلزون‌های دریایی مخرب‌تری بوده است که حاوی یک بسته از پیتیدهای گوناگون (۶) و چندین کونوپیتید در حال گذراندن فاز بالینی می‌باشند؛ یکی از این پیتیدها نیز در سال ۲۰۰۴ موفق به دریافت تأییدیه FDA گردید (۴). با این وجود، در بخش آکادمیک، تحقیقات گسترهٔ پر شتابی جهت جداسازی ترکیبات ضد سرطان و سیتوتوکسیک از نرم‌تنان دریایی در جریان است و هدف این مطالعه، جستجو در صحنهٔ مطبوعات علمی بین‌المللی، جهت آشکارسازی نتایج آزمایشگاهی و بالینی کاربرد فرآورده‌های زیستی فعال از نرم‌تنان دریایی می‌باشد که جنس‌ها و گونه‌هایی از این نرم‌تنان در سواحل خلیج‌فارس نیز یافت می‌شوند.

محیط زیست دریایی، منبع فرآورده‌ای طبیعی زیستی و فعال استثنایی است که خصوصیات ساختاری-شیمیایی آن‌ها در دیگر محصولات طبیعی گیاهان و جانوران خشکی زی دیده نمی‌شوند. زیرا در ارگانیسم‌های دریایی، مکانیسم‌های بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی تکامل یافته‌اند تا بتوانند برای فعالیت‌های زیستی تولید مثل، ارتباط و سنتیز و گریز در گسترهٔ تنازع بقا، عفونت و رقابت مؤثر باشند. تقریباً هر شاخه‌ای از ارگانیسم‌های دریایی، تنوعی از ملکول‌ها با ساختار منحصر بفرد برای خود فراهم کرده‌اند. از ۲۸ شاخهٔ جانوری عمدۀ، تنها دو شاخه در دریا زندگی نمی‌کنند. به‌دلیل این تنوع زیستی، دریا بهترین داروخانهٔ طبیعی جهان محسوب می‌شود (۱).

پیشرفت‌های متداول‌لوژیک و فن آورانه، درآشکار سازی ساختمان، سترن آلی و آزمون‌های بیولوژیک، موجب جداسازی و انجام پژوهش‌های بالینی برای کشف داروهای ضد سرطان دریایی گردیده است؛ این ترکیبات از نگاه ساختمانی شامل پیتیدهای خطی ساده مانند دولاستاتین ۱۰ تا پلی اترهای ماکروسیکلیک پیچیده مانند هالیکوندرین B می‌باشند (۲).

این تنوع در ساختار و پیچیدگی در فعالیت اثر ترکیبات دریایی نشان می‌دهد که دریا گستره‌ای است از ملکول‌هایی با ساختمان‌های جدید و مکانیسم‌های اثر نوین که می‌توانند در ترکیب یکدیگر بر علیه سرطان‌ها به‌ویژه سرطان ریه، پستان، کولون و پروستات مؤثر باشند (۲ و ۳).

اما باید توجه داشت که این شاخه از داروشناسی هنوز بسیار جوان بوده و دوران نوزایش خود را طی می‌کند. با وجود سرعت یافتن کشف داروهای ضد

¹ Food and Drug Administration

مواد ضد سرطان و سیتوتوکسیک در سطح مطبوعات علمی بین‌المللی، مورد بررسی قرار گرفته بودند.

یافته‌ها

از ۶۱۱ گونه نرم‌تنان خلیج‌فارس، ۸ جنس/گونه دارای ترکیبات ضد سرطان و سیتوتوکسیک بودند.

۱. جنس آنادارا

Anadara Rhombaea-

عصاره متابولی خون این گونه دارای فعالیت سیتوکسیک بر علیه گلبول‌های مهره داران است^(۹).

Anadara Granosa-

عصاره آن بر علیه کشت سلول‌های سرطان سینه HuH-6KK و MCF-7 مؤثر است و بر علیه خطوط سلولی توموری کلیه و ریه به عنوان یک عامل ضد تومورال عمل می‌کند^(۱۰ و ۱۱).

۲. جنس مرتریکس

Meretrix Lusoria-

با لقاء آپوپتوز از طریق تولید گونه‌های اکسیژن فعال، کاهش گلوتاتیون و فعال‌سازی کاسپاز^۴ در سلول‌های لوسومی انسان اثر خود را ایفا می‌کند^(۱۲).

Meretrix Meretrix-

عصاره استروئیدی تحت عنوان ۵ آلفا، ۸ آلفا-اپی‌دی اوکسی کولست -۶ -ان -۳ بتا-اول، دارای توانایی منع رشد سلول‌های هپاتوما و لقاء توقف سیکل سلولی G1 در لاین‌های سلولی هپاتوما HepG2 و Hep3B می‌باشد^(۱۳). همچنین یک پپتید ضد سرطانی از این نرم‌تن، خالص‌سازی شده است که موجب منع تکثیر سلول‌های BGC-823 کارسینوم غدد معده‌ای انسانی می‌شود، که این عمل را با تخریب ساختمان‌های اسکلتی سلول به انجام می‌رساند^(۱۴).

مواد و روش کار

در جهان ۱۸ منطقه نرم‌تن شناسایی شده است که خلیج‌فارس در منطقه هند-آرام آن قرار دارد. ما برای شناسایی گونه‌های نرم‌تنان خلیج‌فارس از کتاب «بررسی تکمیلی سیستماتیک و انتشار نرم‌تنان سواحل خلیج‌فارس» شادروان دکتر مهدی تجلی‌پور (۷) و کلید شناسایی نرم‌تنان خلیج‌فارس-دریای عمان (۸) استفاده کردیم. دکتر مهدی تجلی‌پور ۲۶۱ گونه متعلق به ۱۱۳ سرده و ۴ رده از نرم‌تنان را در سواحل خلیج‌فارس معرفی کرده بود. در منبع بوش (Bosch) و همکاران (۸) نیز به ۶۱۱ گونه نرم‌تن از شاخه‌های زیر در بخش‌های گوناگون جغرافیایی خلیج‌فارس اشاره شده است. از بانک اطلاعاتی نرم‌تنان هند-آرام (OBIS)^۲ نیز جهت تاکسونومی نرم‌تنان خلیج‌فارس و یافت اسامی همنام^۳ استفاده شد.

سپس اسامی نرم‌تنان خلیج‌فارس همراه با اسامی همنام ارائه شده، در بانک اطلاعاتی پژوهشکی کتابخانه ملی کنگره آمریکا (PubMed) جهت یافته فرآورده‌های زیستی آن‌ها مورد جستجو قرار گرفتند. از آنجا که ممکن بود در حد گونه نرم‌تن، اطلاعاتی در این بانک موجود نباشد، جنس آن نرم‌تن نیز به عنوان کلید جستجو، مورد استفاده قرار گرفت. سپس پژوهش‌های جنس/گونه نرم‌تنان خلیج‌فارس به چهار زیر گروه نرم‌تنان دارویی با خواص ضد میکروبیولوژیک، ضد سرطان و سیتوتوکسیک، تحریک کننده یا منع کننده ایمنی و فرآورده‌های فعل بیولوژیک تقسیم‌بندی شدند. از ۶۱۱ گونه نرم‌تن خلیج‌فارس، ۱۷۲ جنس/گونه دارای ترکیبات فعل زیستی بودند که از این ۱۷۲ گونه، تعداد ۸ جنس/گونه، جهت جداسازی و تلخیص

² Ocean Biogeographic Information System

³ Synonym

⁴ Cystein-Aspartic Protease (Caspase)

فعال‌سازی ^١PKC-zeta را از خود نشان می‌دهد و اکنون وارد فاز کارآزمایی بالینی شده است (۲۰) و برای تزریق درون وریدی، فرمول گردیده است (۲۱).

٧. جنس پلاناکسیس

Planaxis sulcatus-

ماده پلانوکسول، یک سمبرانوئید سیتو توکسیک جدید حاصل از این گونه است (۲۲).

٨. جنس توربو

Turbo stenogyrus-

چهار سبروزید جدید تحت عنوان توربواستاتین ۱ تا ۴، از این نرم‌تن جدا شده است که نشان داده شده است بر روی سلول‌های لوسومی لفوسیتیک P388 موش و لاین سلول‌های سرطانی انسانی مؤثر می‌باشند (۲۳).

بحث

از ۶۱۱ گونه نرم‌تن شناسایی شده خلیج فارس، تعداد ۸ جنس/ گونه با خواص ضد توکسیک و ضد سرطانی گزارش شده‌اند. عصاره این نرم‌تنان (۹-۱۳) یا مواد استخراجی و تلخیص شده آن‌ها (۱۴-۲۳) بر علیه سلول‌های سرطانی انسانی و حیوانی مورد آزمایش قرار گرفته‌اند. مواد استخراجی فعال زیستی ضد سرطانی این نرم‌تنان دارای ساختمان‌های گوناگونی بوده و از پیتیدها (۱۴) تا پلی‌ساقارید و گلیکوپروتئین (۱۶-۱۸)، آکالالوئید (۱۹)، سمبرانوئید (۲۲) و سبروزید (۲۳) را شامل می‌شوند. مکانیسم عمل آن‌ها نیز بسیار متنوع بوده و می‌تواند با لقاء آپوپتوز (۱۲)، تخریب ساختمان اسکلتی سلول (۱۴)، اثر بر سیستم ایمنی (۱۷ و ۱۸) تا منع فعالیت توپوایزومراز I (۱۹) اثرات ضد سرطانی و سیتو توکسیک خود را نشان دهند. از مواد استخراجی از این نرم‌تنان لاملازین D (۱۹) بر علیه لاین‌های سلولی

٣. جنس کونوس
Conus Tessulatus-
سم این نرم‌تن در مقادیر بالا دارای اثر سیتو توکسیک می‌باشد (۱۵).

٤. جنس هالیوتیس

Haliotis Discushannai Ino-
پلی‌ساقارید استخراجی از این نرم‌تن به نام آبالون (Abalone)، موجب ارتقاء اثر منع سیکلوفسفامید بر روی سلول‌های توموری HepA و S180 می‌شود و سرکوب مغز استخوان حاصل از این دارو را کاهش می‌دهد (۱۶). در یک مطالعه دیگر نشان داده شده است که پلی‌ساقارید آبالون بر روی فعالیت فاگوستیری ماکروفازهای پریتونال و حساسیت تأخیری در موش‌های حامل S180 مؤثر است و از این طریق می‌تواند به عنوان منع‌کننده سلول‌های توموری مورد نظر قرار گیرد (۱۷). فعالیت ضد توموری یک فراکسیون گلیکوپروتئینی از عصاره آبی این نرم‌تن، از طریق تحریک پاسخ واپسی به میزان، خود را نشان می‌دهد (۱۸).

٥. جنس لاملازیا

Lamellararia sp-
یک آکالالوئید تحت عنوان لاملازین D^٥ دارای اثرات سیتو توکسیک بر علیه لاین‌های سلولی تومورال مقاوم چند دارویی بوده و بهشت دارای سلول‌های سرطانی پروستات مؤثر است و اثر آن احتمالاً از طریق منع فعالیت توپوایزومراز I می‌باشد. از این‌رو به عنوان یک داروی جدید ضد سرطان قابل بررسی است (۱۹).

٦. جنس اسپیزولا

Spisula Polynyma-
ماده ضد سرطان اسپیسولوژین از این نرم‌تن، خواص منع رشد سلول‌های تومور پروستات PC-3 و لاین LNCaP از طریق انباست درون سلولی سرآمید و

^٦ Protein Kinase C Zeta

^٥ Lamellarin D

در آینده‌ای نزدیک باشیم (۴). بنابراین، توجه به این ذخایر عظیم دریابی خلیج فارس و شناسایی گونه‌های حاوی ترکیبات فعال زیستی و تقویت مراکز تحقیقاتی زیست فناوری پژوهشی دریابی در سواحل خلیج فارس، می‌تواند جایگاه ویژه‌ای را برای انجام این پژوهش‌ها برای کشور عزیzman فراهم نماید.

از ۱۷۲ نرم‌تن خلیج فارس که مورد پژوهش‌های گوناگون جهت شناسایی و استخراج مواد فعال زیستی قرار گرفته‌اند، متأسفانه پژوهشگران ایرانی از آن‌ها سهمی نداشته‌اند. هر چند ما در این پژوهش عمدتاً به نرم‌تان صدف‌دار^۷ توجه کردیم، اما بخش عمده‌ای از تحقیقات فرآوردهای ضد سرطان از نرم‌تان دریابی، معطوف به نرم‌تن خرگوش دریابی می‌باشد که خوشبختانه مرکز زیست فناوری دریابی خلیج فارس نیز موفق شد در سال ۱۳۸۲ یک ترکیب پروتئینی ۶۰ کیلو دالتونی را از ماده بنفسن رنگ مترسحه از یک خرگوش دریابی خلیج فارس^۸ جدا کند که این ماده از رشد و تکثیر سلول‌های سرطانی، بهویشه رده سلولی NB4 جلوگیری کرد. بنابراین بهنظر می‌رسد که این ماده به نحوی از پیشرفت چرخه سلولی جلوگیری کرده و مطالعات تکمیلی در زمینه خواص ضد میتوزی این پروتئین ضروری به نظر می‌رسد (۲۵). در هر صورت خرگوش دریابی از ذخایر عمده دارویی ضد سرطان محسوب می‌گردد که مواد استخراجی از این نرم‌تن تحت عنوان دولاستاین‌ها که یک مجموعه ماقرولیدی/پپتیدی فعال هستند از گونه دولابلا آریکولاریا^۹ جدا شده‌اند (۲۶). ترکیبات دولاستاین‌ها از این نظر مهم هستند که جزء محدود ترکیبات فعال زیستی با منشاء دریابی و نرم‌تنی هستند که وارد فاز

تومورال مقاوم چند دارویی بسیار مؤثر بوده است. اما تنها ماده فعال زیستی که جهت تزریق وریدی فرموله شده است (۲۰) و وارد فاز کارآزمایی بالینی شده است، ماده ضد سرطان اسپیسولوزین است (۲۱).

با توجه به تنوع زیستی نرم‌تان خلیج فارس و انجام پژوهش‌های انگشت شمار برای جداسازی ترکیبات ضد سرطان و سیتو توکسیک، این گستره، محیطی بسیار مناسب برای پژوهشگران علوم‌پایه پژوهشی و زیست فناوری است تا بتوانند ترکیبات نوینی را برای عرصه مبارزه با سرطان‌های مقاوم به درمان ارائه دهند. البته باید توجه نمود که همیشه یک شکاف ژرف میان پژوهش و ترجمان آن در بالین جهت کاربرد دارویی این فرآوردهای زیستی موجود بوده است.

براساس یک بررسی سیستماتیک مروری بر مقالات چاپ شده در صحنه مطبوعات علمی بین‌المللی در مورد ترکیبات ضد سرطان جدا شده از منابع دریابی، به‌نظر می‌رسد که این گستره بیش از پیش شتاب یافته است و در سال ۲۰۰۵-۲۰۰۶، از ۱۳۶ فرآورده طبیعی دریابی، بسیاری از آن‌ها ترکیبات جدیدی بوده‌اند که شامل گروه‌هایی از پلی کیتایدها، ترپین‌ها، استروئیدها و پپتیدها بوده که از جلبک‌ها، قارچ‌ها و باکتری‌ها جدا شده بودند (۲۴).

مطالعات فارماکولوژیک ضد توموری در لاین‌های سلول‌های توموری انسانی و جانوری برای ۹۴ ترکیب اطلاعات با ارزشی را فراهم نموده‌اند، ولی هنوز مکانیسم‌های اثر این ترکیبات در هاله ابهام قرار دارند (۲۴). از این رو هر چند هنوز بسیاری از این ترکیبات وارد فازهای گوناگون کارآزمایی‌های بالینی نشده‌اند، اما انتظار می‌رود با این رشد شتابان در پژوهش‌های پایه جهت جداسازی فرآوردهای زیستی دریابی، ما شاهد یک رنسانس از پیش بالین به کاربرد بالینی این ترکیبات

⁷ Seashells

⁸ Aplysia Dactylomela

⁹ Dolabella Auricularia

دارو بوده است (۱). از انگشت شمار ترکیبات ضد سرطان با منشاء نرم تنان دریایی که وارد فاز کارآزمایی‌های بالینی شده است یک دی‌پزی پیتید تحت عنوان کاها لائید F است. اکنون کارآزمایی فاز یک با تزریق درون وریدی یک ساعته این ترکیب در بیماران پیش درمان شده ملانومایی، تومورهای توپر، سرطان کلورکتال و کارسینوم هپا توسلولر گزارش شده‌اند. فاز دو کارآزمایی در بیماران با سرطان کبدی پیشرفته در حال جریان است و مطالعات افزون‌تری در بیماران با انواع دیگر تومور در حال گشایش می‌باشدند (۱).

این دو مثال گویای سودمندی‌های بر جسته پژوهش بر روی نرم تنان دریایی بوده و با توجه به جوان بودن زیست فناوری پژوهش‌های بنیادی و بالینی بر روی داشت که با آغاز پژوهش‌های بنیادی و بالینی بر روی ترکیبات فعل زیستی نرم تنان خلیج فارس، بتوان سهم چشمگیری از صنعت رو به رشد دارویی با منشاء دریایی، برای کشور عزیzman به دست آوریم.

References:

- 1.Nabipour I. Marine Medicine. 1st ed. Bushehr Univ Med Sci 2008;157 (Persian).
- 2.Harvey A. Strategies for discovering drugs from previously unexplored natural products. Drug Discov Today 2000;5:294-300.
- 3.Jimeno J, Faircloth G, Fernandez Sousa-Faro JM, et al. New marine derived anticancer therapeutics. A journey from the sea to clinical trials. Mar Drugs 2004;2:14-29.
- 4.Glaser KB, Mayer AM. A renaissance in marine pharmacology: from preclinical curiosity to clinical reality. Biochem Pharmacol 2009;78:440-8.
- 5.Jha RK, Zi-rong X. Biomedical compounds from marine organisms. Mar Drugs 2004;2:123-46.
- 6.Becker S, Terlau H. Toxins from cone snails: properties, applications and biotechnological production. Appl Microbiol Biotechnol 2008;79:1-9.
- 7.Tajalipour M. Systematic complimentary investigation on marine mollusks of the Persian Gulf coasts. 1st ed. Research and Education of Iranian Fishery publications, 1990 (Persian).
- 8.Bosch DT, Dance SP, Moolenbeek RG, et al. Seashells of eastern Arabia. Motivate Publishing, 1995.
- 9.Rajaganapathi J, Rajagopal K, Edward JK. Antifungal and cytotoxic effects of methanol extracts of three marine molluscs. Indian J Exp Biol 2001;39:85-6.
- 10.Kong ZL, Chiang LC, Fang F, et al. Immune bioactivity in shellfish toward serum-free cultured human cell lines. Biosci Biotechnol Biochem. 1997;61:24-8.
- 11.Yao R, Han Z, Wang M, et al. Extract from Arca granosa L.inhibits proliferation of human tumour cell lines with kidney and lung origin. J Int Med Res 2006;34:355-61.
- 12.Pan MH, Huang YT, Ho CT, et al. Induction of apoptosis by Meretrix lusoria through

کارآزمایی‌های بالینی شده‌اند. دولاستاتین‌ها، تکثیر سلولی را منع کرده و مرگ درون سلولی را در تعداد زیادی خطوط سلولی سرطانی القاء می‌کنند. این فعالیت‌ها از طریق تداخل با توبولین روى داده و در نتیجه در کنش میکروتوبولی تغییر ایجاد می‌کنند (۱). دولاستاتین‌ها، اثرات سیتو توکسیک چشمگیری در جانورانی که تومورهای درون صفاقی دارند از خود نشان داده‌اند؛ افزون بر این، فعالیت ضد توموری سینرژیتیکی با آلکالوئید وینکا و بربیو استاتین-۱ بروز داده‌اند. دولاستاتین ۱۰ در کارآزمایی‌های بالینی فاز یک گوناگونی مورد بررسی قرار گرفته است. آنالوگ سیتادوتین، یک آنالوگ نسل سوم دولاستاتین ۱۵ است که هم اکنون در کارآزمایی‌های بالینی فاز دو بیمارانی که سرطان ریه یا سرطان پروستات دارند، مورد استفاده قرار گفته است (۱). نتایج مطالعه فاز دو که طی آن با این آنالوگ روزانه برای پنج روز متوالی در هر سه هفتگه به بیماران با ملانومای متاستاتیک یا پیشرفته غیر قابل عمل داده شد، نشانگر ایمن و قابل تحمل بودن این

- reactive oxygen species production, glutathione depletion, and caspase activation in human leukemia cells. *Life Sci.* 2006 Aug 15;79(12):1140-52. Epub 2006 Apr 26.
13. Wu TH, Yang RL, Xie LP, et al. Inhibition of cell growth and induction of G1-phase cell cycle arrest in hepatoma cells by steroid extract from Meretrix meretrix. *Cancer Lett.* 2006;232(2):199-205
14. Leng B, Liu XD, Chen QX. Inhibitory effects of anticancer peptide from Mercenaria on the BGC-823 cells and several enzymes. *FEBS Lett.* 2005;579(5):1187-90
15. Schweitz H, Renaud JF, Randimbivololona N, et al. Purification, subunit structure and pharmacological effects on cardiac and smooth muscle cells of a polypeptide toxin isolated from the marine snail Conus tessulatus. *Eur J Biochem* 1986;161(3):787-92
16. Wang B, Xu D, Xu S, et al. [Synergy and attenuation of cyclophosphamidum (CTX) activities by abalone polysaccharide] Zhong Yao Cai 1999;22(4):198-200.
17. Xu D, Wang B, Xu S, et al. [Effects of abalong polysaccharide on the activity of the peritoneal macrophages and delayed-type hypersensitivity in mice bearing S180] Zhong Yao Cai 1999;22(2):88-9.
18. Uchida H, Sasaki T, Uchida NA, et al. Oncostatic and immunomodulatory effects of a glycoprotein fraction from water extract of abalone, *Haliotis discus hannai*. *Cancer Immunol Immunother* 1987;24(3):207-12.
19. Vanhuyse M, Kluza J, Tardy C, et al. Lamellarin D: a novel pro-apoptotic agent from marine origin insensitive to P-glycoprotein-mediated drug efflux. *Cancer Lett* 2005;221(2): 165-75.
20. Sanchez AM, Malagarie-Cazenave S, Olea N, et al. Spisulosine (ES-285) induces prostate tumor PC-3 and LNCaP cell death by de novo synthesis of ceramide and PKC ζ ta activation. *Eur J Pharmacol* 2008;584: 237-45.
21. Den Brok MW, Nuijen B, García JL, et al. Compatibility and stability of the novel anticancer agent ES-285 x HCl formulated with 2-hydroxypropyl-beta-cyclodextrin in infusion devices. *Pharmazie* 2006;61(1):21-4
22. Sanduja R, Sanduja SK, Weinheimer AJ, et al. Isolation of the cembranolide diterpenes dihydrosinularin and 11-epi-sinulariolide from the marine mollusk Planaxis sulcatus. *J Nat Prod* 1986;49(4):718-9
23. Pettit GR, Tang Y, Knight JC. Antineoplastic agents. 545. Isolation and structure of turbostatins 1-4 from the Asian marine mollusk Turbo stenogyrus. *J Nat Prod* 2005;68(7):974-8.
24. Mayer AM, Gustafson KR. Marine pharmacology in 2005-2006: antitumour and cytotoxic compounds. *Eur J Cancer* 2008;44(16):2357-87.
25. Zandi I, Farsangi MH, Nabipour I, et al. Isolation of a 60 kDa protein with in vitro anticancer activity against human cancer cell lines from the purple fluid of the Persian Gulf sea hare, *Aplysia dactylomela*. *Afr J Biotechnol* 2007;6:1280-3.
26. Kamiya H, Sakai R, Jimbo M. Bioactive molecules from sea hares. *Prog Mol Subcell Biol* 2006;43:215-39.